

Xét cơ bản, hẳn chẳng khác gì mấy cậu teenager trượt ván đầy đường phố Hà Nội, cũng áo full lung thùng, quần tụt ngang mông, ngón ngang những mũ khăn phụ kiện... Cá tính thời trang và bộ dạng con nít ấy dường như quá trẻ với... một người mang danh đạo diễn. (Thì thường ai chẳng nghĩ, đạo diễn là phải lừng lừng xương thịt, tuổi đời trên bảm... Nhưng so với những gì mà Việt Tú có, hẳn trẻ thật!

viết tú

cách sống của tôi

Khóa số nghỉ Tết, Việt Tú được bạn bè “tổng kết” là đạo diễn ấn tượng nhất trong năm với 2 chương trình tiêu điểm “Sao Mai Điểm hẹn” (sân khấu ca nhạc) và “Đẹp Fashion show 05” (sân khấu thời trang). Lùi lại một năm, Tú cũng được chọn là đạo diễn oách nhất, quá thành công trong vai trò Tổng đạo diễn hình Lễ khai mạc SEA Games 21 và Top 5 đạo diễn VTV bài hát tôi yêu. Là một tên tuổi mới trong cánh đạo diễn, quá trẻ để được giao những chương trình lớn, Việt Tú tiếp tục sẽ phải căng đầu làm việc, để năm 2005 lập Hatrick “ấn tượng” trong mắt bạn bè và đồng nghiệp...

Tú Sinh năm 1977, tốt nghiệp khoa đạo diễn ĐH SK ĐA năm 1999 Trước đó, Tú đã tốt nghiệp Trung cấp khoa Kèn Clarinette - Nhạc viện HN. Lý do chuyển ngành, đơn giản là thấy mình không hợp với nhạc cổ điển.

Khi còn là sinh viên, đã từng được HCB Liên hoan Truyền hình toàn quốc cho một phóng sự ca nhạc về Ban nhạc Mùa xuân. Đây cũng là bài thi tốt nghiệp ĐH của Tú...

Hiện Việt Tú làm việc tại Ban Văn nghệ Đài THVN. Anh là đạo diễn hình của các chương trình lớn như Lễ

khai mạc SEA Games 21, Sao Mai, Sao Mai Điểm hẹn... Là tác giả của màn Hát quốc ca trên nóc tòa nhà Melia, cầu truyền hình Tết con Dê. Ngoài ra, Việt Tú còn là đạo diễn của nhiều video clip, đã hai lần được giải thưởng VTV bài hát tôi yêu. Tháng 12/2004, Việt Tú cũng chính là tác giả của Đẹp Fashion show 2005 trong vai trò tổng đạo diễn và viết kịch bản chương trình.

• Với mỗi thành quả, mỗi chương trình ấn tượng đối với công chúng, điều gì khiến anh “mất ngủ” nhiều nhất?

Nhiều người hỏi tôi, tại sao không chạy show mà kiếm tiền. Tiền thì thích thật nhưng thời điểm này tôi chưa cần điều đó. Tôi thích được khen, mà là những lời khen thật lòng từ bạn bè và đồng nghiệp. Tôi mất ngủ vì bị chê. Không phải là tôi sợ thất bại, mà tôi sợ mình đã kém đi sau những lời khen trước đó. Kết thúc mỗi chương trình hay đơn giản là những công việc, tôi muốn và dành cho mình một quãng thời gian vừa đủ để ngắm nghía thành quả. Quãng thời gian đó giúp tôi rút kinh nghiệm cho mình. Tôi là người mới, thích làm việc ngẫu hứng song lại cầu toàn, nên rất

khó có thể làm tốt được nhiều công việc trong những khoảng thời gian gấp rút.

• Và vì thế, anh đã từ chối tham gia «VTV Bài hát tôi yêu» năm nay, dù hai kỳ trước anh đã gây được ấn tượng mạnh với giới chuyên môn từ «cá tính trẻ» của mình? (Lần 1, Mỹ Linh «bị» Tú cho lên lan can của tòa nhà 30 tầng. Lần 2, đến lượt Kasim «bị» lôi xuống nước).

“Sao Mai Điểm hẹn”, cùng thời điểm chuẩn bị “VTV Bài hát tôi yêu”, là một gánh nặng thực sự đối với tôi. 10 buổi truyền hình trực tiếp trong 10 tuần với hàng trăm người tham gia. Thông thường, Truyền hình chúng tôi làm một buổi trực tiếp là phải chuẩn bị đến cả tháng. Thành công của “Sao Mai Điểm hẹn” là kết quả của nhiều người. Nhưng tôi đã thành công khi “liền mạch” được rất nhiều bộ phận trong một thời gian quá ít như thế. Không tham gia Bài hát tôi yêu (BHTY), một phần là do tôi không hứng thú lắm từ phần âm nhạc dự thi năm nay. Đến phút chót, khi Sao Mai Điểm hẹn đã xong, thích được làm một ca khúc của Tùng Dương thì lại

thiếu thời gian...

• Nói vậy là anh chịu thua trước một áp lực về thời gian?

Với một clip ca nhạc, tôi muốn mình được ngắm phần âm nhạc trước khi làm và tư duy hình ảnh sẽ đến trong đầu. Nếu nói thời gian là một áp lực cho tôi vào thời điểm này cũng đúng nhưng tôi có nhiều áp lực lắm. Thời gian, tiền bạc, kỹ thuật... và ngay cả những thành công cũng là một áp lực. Tôi không muốn công việc của mình cái sau không bằng cái trước. Trước Tùng Dương, tôi cũng đã phải từ chối Hồng Nhung vì chị ấy có quá ít thời gian. Tôi đã xin lỗi chị Nhung và nói, nếu không có thời gian để tư duy, tôi hay bất cứ ai cũng không thể làm tốt được. Không thể cầu thả và trong công việc đạo diễn clip, không thể cầu thả với những sản phẩm nghiêm túc của ca sĩ và nhạc sĩ.

• Cách đây mấy năm, khi anh còn chưa được mấy người biết đến, chính Trần Thu Hà đã giao một sản phẩm nghiêm túc nhất của chị ấy vào tay anh, liveshow Nhật thực?

Lúc đó, tôi đúng là vô danh, không có bất kỳ một kinh nghiệm nào về sân khấu. Quả thực, Hà đã đánh bạc với tôi vụ đó. Trước đó, tôi đã chờ đợi sẽ có lúc mình sẽ được làm một cái gì đó thực sự đặc biệt, nhưng không ngờ nó đến sớm như thế. Rất may, lúc đó, Hà và chú Ngọc Đại không đặt một yêu cầu hay áp lực cho tôi cả. Áp lực hoàn toàn tự thân rằng, âm nhạc của họ là một thứ đặc biệt không giống ai, tôi sẽ phải làm một chương trình không giống ai. Những điều đã thể hiện ở Nhật thực của tôi hoàn toàn bản năng, nghĩ thế nào làm thế mà chẳng có một kinh nghiệm hay sự tính toán chuyên nghiệp nào cả.

• Anh đã đánh bạc với công việc của mình lúc đó?

Không. Ngay lúc điện thoại Hà cũng nói thẳng “Tôi đã mời anh Phạm Hoàng Nam nhưng anh ấy bận. Tú có ngại không?”. Lúc đó tôi nhận lời ngay dù chưa nghe nhạc Nhật thực mà chỉ vì thích. Thích được làm một cái gì quái quái, vì âm nhạc của Hà Trần thì chắc chắn là phải khác người rồi.

• Nhưng ngay từ chương trình đầu tiên ấy, tố chất hiện đại trong biểu diễn (múa và video art) đã được anh tận dụng triệt để?

Khi bắt tay vào làm tôi không có cái gì gọi là “mảng miếng” hết. Chỉ suy nghĩ đơn giản, múa đã nhàm rồi thì múa phải khác, cách thể hiện này đã quen thì phải làm nó lạ đi. Sau này tôi mới có nhiều kinh nghiệm hơn về Nghệ thuật đương đại, kể từ thời điểm thực hiện video “Sói con ngơ ngác” và ứng dụng nhiều nhất trong “ĐEP Fashionshow 04”. Năm 2003, được tài trợ tôi qua Brooklyn (Mỹ) tham quan và cùng thực hiện một triển lãm video art. Chuyển đi nước ngoài đầu tiên này mở ra cho tôi rất nhiều về tư duy trừu tượng, giải phóng những thắc mắc và biết được con đường mình đang đi còn quá dài. Trước đó, tôi đã từng nghĩ nghệ thuật đương đại là một thứ việc làm vô nghĩa, không đầu vào đầu. Bây giờ thì khác, nếu vận dụng tư duy cho nó

• Và đó là bản sắc và kinh nghiệm của riêng anh?

Nếu có điều kiện đầy đủ và hiện đại, tôi sẽ tận dụng triệt để để tạo hiệu quả cuối cùng cho sản phẩm của mình. Con nói là bản sắc, có lẽ sự sáng tạo đi đến cùng có khi còn chưa hết, quan trọng là bản thân mình đã thấy hài lòng chưa. Cứ cho tôi là người nghĩ ngắn đi cũng được, nhưng tôi sẽ cố gắng làm thật tốt từng công việc, để đến khi kết thúc sự nghiệp mà có một cái để đời thôi cũng đáng nói rồi.

• Và tư duy «ít nhưng tinh» ấy đã làm anh gắn bó với Đài Truyền hình và không «bon chen» ngoài thị trường?

Show thời trang Đẹp vừa qua là một sản phẩm “ngoài biên chế” của tôi đấy thôi. Tôi sẽ làm, nếu công việc phù hợp với tôi. Đài Truyền hình gắn bó tôi đã 10 năm, khi tôi còn là sinh viên. Tôi sẽ vẫn ở đó nếu như Đài vẫn cần tôi, vẫn có những công việc phù hợp và cho tôi hứng thú.

• Với cá tính hiện đại, ngoại hình và gu thời trang hip-hop rất ngẫu, xem ra tạo được lòng tin với lãnh đạo không phải dễ?

Những ngày đầu tiên, tôi cũng hay bị nhắc nhở vì cắt đầu cua hoặc mặc quần rách. Nhưng dần dần thì mọi người cũng quen, cởi mở và thoáng hơn. Nhưng quan trọng là tôi được tin cậy và được giao cho nhiều cơ hội để khẳng định cá tính của mình trong công việc. Xét cho cùng, hình thức chỉ giúp tôi thoải mái khi làm việc, đương nhiên công việc sẽ có kết quả cao. Cũng có những xét nét về tôi trong cơ quan, chỉ vì tôi còn trẻ. Thật sự, nếu không có sự tin tưởng chắc tôi cũng không có những cơ hội như trong SEA Games chẳng hạn. Lúc đó tôi chỉ dám xin làm trợ lý với mục đích học hỏi kinh nghiệm, ai ngờ được giao.

• Nhưng rõ ràng, trông anh rất «tay chơi», không đạo mạo như những đàn anh có tiếng khác?

Tôi thích cách nghĩ của những người bạn nước ngoài từ bé, người hiện đại phải cân bằng được công việc và giải trí. Tôi thích nghe nhạc quốc tế, xem thời trang, thích tán gẫu... và thích được làm những công việc gây hứng thú cho mình. Luôn cân bằng và không để cho mình bị rơi khi ở cơ quan hay cạnh bạn bè hoặc gia đình. Đó là cách tôi sống.

• Anh thật may mắn khi được làm việc và sống theo cá tính. Và còn may mắn vì xung quanh ủng hộ.

Trong công việc, nếu thất bại thì cơ hội cho lần sau sẽ rất khó. Tôi vốn là người có ít cơ hội nên luôn luôn phải cố gắng nắm bắt từng cơ hội đến với mình.

• Đã bao giờ anh làm mọi người mất lòng tin chưa? Bố mẹ tôi là những người ủng hộ sự phát triển cá tính của con cái. Tôi chơi với ai, chơi cái gì đều theo ý tôi. Lúc còn bé, nhiều lần gây chán gấy tay vì thú vui trượt patin. Lúc lớn hơn đã từng gây mất ngủ cho bố mẹ vì... bỏ nhà đi

bụi cả tháng trời. Khi trở về, rút ra được hai bài học cho một cậu con trai mới lớn: một là chẳng đâu bằng gia đình mình; hai là xã hội có quá nhiều cạm bẫy - may mắn là tôi đã không bị hư hỏng. Còn bây giờ, tôi là một người trưởng thành, có gia đình vợ con, tôi sẽ mất ngủ nếu như ai đó mất ngủ vì tôi.

• Trong tương lai gần, anh có toan tính gì không?

Tôi không có nhiều dự định vì nó phụ thuộc vào công việc. Sắp tới, hy vọng seri chương trình “Con đường âm nhạc” tôi đã ấp ủ từ lâu có đầy đủ điều kiện tài chính để triển khai. Đó là một chương trình để nghe nhạc thực sự. Trong chuyên môn, muốn có nhiều sản phẩm không giống ai, thể hiện được cá tính trẻ và phong cách hiện đại hơn. Không phải tôi thích khác người, mà tôi muốn mọi người ngày càng quen với sự xuất hiện của những tư duy trừu tượng, sự ứng dụng của ánh sáng, kỹ thuật hiện đại trong hình ảnh và sân khấu biểu diễn. Tôi muốn được học thêm nữa, không có cơ hội học chuyên thì học lỏm, từ băng đĩa, bạn bè...

• Xin cảm ơn anh

KIỀU PHONG (Thực hiện)